

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-01-10)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV FRA: Andresen, Kresten (1915-01-10)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 56. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000066.pdf>
(tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jumencourt, Aisne, 10. 1. 1915.

Ja, nu er jeg kommen hertil. Vi blev pludseligt afløst ude i Skyttegravene, og skulde holde os marsjberedt den næste Morgen Kl. 4. — Nogle sa , vi skulde hele første Bataljon væk, for at være med til at danne et nyt Regiment, som straks skulde dampe af til højre Fløj; andre sa', vi skulde til Rusland, atter andre til England, og nogle var aldeles inde paa, at vi skulde hjem igen til Slesvig og staa Kystvagt paa Sild. Naa, ingen af de mange Paroler holdt Stik.

Vi er bleven tildelt III. Armékorps og ligger langt bag Fronten, ca. tyve km fra Soissons, hvor der vist ventes et større Gennembrudsforsøg. Vi blev halet ud af Sengen, alias Halmen, Kl. godt 3 i Nat, Kl. 5 satte hele Bataljonen, 1000 Mand stærk, sig i Bevægelse. Først kom vi til Noyon, der var endnu mørkt, og vi marsjerede lige igennem; jeg saa dog den gamle mægtige Domkirke. Den havde jeg stor Lyst til at se indvendig; men det kunde man ikke tænke paa. Vi slæbte os videre afsted med vort Læs, som vejer sine 60 Pd., skuffede over at vi ikke skulde med Toget derfra. Men vi maatte endnu ca. 10 km paa den anden Side. Der gjorde vi Holdt i en lille By, Ailly, hvor vi lejrede os paa en Græsmark, indtil vi omkring ved Kl. 10 steg ind i Toget og kørte løs. Vi kom gennem Chauny.

s. 57 Det er en underlig Egn. Oise er vidt og bredt gaaet over sine Bredder; de snorlige høje Trærækker staar som groet op af et Spejl. Her er Dale og skovklædte Højder. Vi kom igennem en lang kulsort Tunnel. Da vi kom ud af den, syntes jeg at Solen straaede varmere. Højt oppe til venstre laa en mægtig Ruin, saavidt jeg véd, hedder den Coucy; jeg er uklar over, om det har været et Slot med sine runde Taarnbygninger, eller et Fæstningsanlæg. Det tog sig saa majestætisk ud, at jeg slet ikke kan glemme Synet. Neden for i Dalen var Artilleriet ved at grave en Kanon ned i Stilling. Batterierne bliver jo gravet helt ned under Jorden, ellers bliver de straks opdagede af Flyverne — ja, kære* hvad Flyvemaskiner der er her. De snurrer uafsladeligt* sommetider firefem ad Gangen; men i Dag er Himlen ogsaa blaa, og Solen skinner. Vi kørte saa til Landricourt; derfra gik vi hertil, hvor jeg er blevet indlogeret i en He stestald. Der var en Alen gammel Møg, det blev os dog temmelig meget, og vi har nu hentet frisk Halm til at sprede oven over — det hele maa gaa, som det bedst kan.

Det er da altid en Forandring at komme hen og se andre Egne, end altid det triste Lassigny; og her er jeg langt mere sikker end der, da jeg her er saa godt som uden for Skudvidde.

Hvor længe vi bliver her, er der ingen, der véd, men vi kommer jo tilbage til Regimentet igen, naar der ingen Brug er længere for os her. —

.... Det var en dejlig Artikel af Budde Lund i »Hovedstaden«, jeg saa den hos P. Østergaard. Ja, gid man vidste paa Forhaand, hvad Fremtiden vilde bringe — men Ordningen er vel saa god, som den er.